

ARCHTRIP
2019

ARCHTRIP 2019 - bedeker

Odborná študijná cesta_Proffesional study trip

Francúzsko_Belgicko_Nemecko_France_Belgium_Germany

Autori_Authors Filip Bránický_Nora Naddourová

Martin Poliak_Lukáš Vargic_Pavol Paňák

Fotografie_Photos Zuzana Bojdová_Filip Bránický_Nora Naddourová

Recenzenti_Reviewers doc. Ing. arch. Jarmila Húsenicová, PhD.

Ing. Mgr. art. Pavol Pilař, ArtD.

Editor_Editor Filip Bránický

Grafický dizajn_Graphic design Ema Ruhigová, Roman Ruhig

Text_Text Filip Bránický_Nora Naddourová

Martin Poliak_Lukáš Vargic

Preklad, korekcia textu_Translate, correction Adriána Bránická

Písmo_Font collection Agency FB, ISOCPEUR

Vydavateľstvo_Published by Pre-um, o.z.

Náklad_Amount 30 kusov

Počet strán_Number of pages 120

Prvé vydanie_First edition

Všetky práva vyhradené_All rights reserved

Vydavateľstvo_Publishers Pre-um o.z.

ISBN xx

Úprimné poďakovanie patrí hosťujúcemu profesorovi, architektovi Pavlovi Paňákovi za koncepciu výletu, pomoc pri výbere navštívených diel a odborné zastrešenie celého projektu, magisterke Márií Horváthovej za organizačné zabezpečenie študijnej cesty, architektovi Marekovi Peťovskému za autorské škice, občianskemu združeniu Pre-Um za vydanie monografie a Katedre architektúry na Stavebnej fakulte STU v Bratislave, za to, že 8. krát prebrala záštitu nad cestou za architektúrou Archtrip.

5	OBSAH_CONTENTS	65	GHENT
3	AUTORI_AUTHORS	69	14_PC CARITAS
7	ÚVOD_INTRODUCTION	73	15_DE KROOK LIBRARY
9	LIÉGE - LENS - LILLE	79	16_LES BALLETS C DE LA B AND LOD
11	01_GUILLEMINS RAILWAY STATION	83	17_MARKET HALL
15	02_LOUVRE LENS GALLERY	89	BRUSEL
19	03_LYCÉE HOTELIER DE LILLE	93	18_STOCLET PALACE
21	04_ALLENDE PERFORMANCE HALL AND REHEARSAL STUDIOS	97	FRANKFURT
25	ANTWERP	99	19_THE DOM ROMER QUARTER
31	05_ANTWERP PORT HOUSE	105	REGENSBURG
35	06_WESTKAAI TOWERS 5,6	107	20_MUSEUM OF BAVARIAN HISTORY
39	07_APARTMENT TOWERS WESTKAAI 1,2	115	RECENZIE_REVIEWS
43	08_KAAI37	119	ZÁVER_CONCLUSION
45	09_MUSEUM AAN DE STROOM		
49	10_MAISON DU PEUPLE		
53	11_ANTWARP LAW COURTS		
59	12_PROVINCE HEADQUARTERS		
63	13_TOPSPORTSCHOOL		

Ing. arch Pavel Paňák_odborný garant cesty_člen autorského kolektívu cesty_autor knihy

Je absolventom Fakulty architektúry Slovenskej vysokej školy technickej (dnešná STU). V súčasnosti pôsobí ako hosťujúci profesor na Katedre architektúry Stavebnej fakulty a na Fakulte architektúry a je jedným zo zakladateľov architektonického ateliéru B.K.P.Š.

He is a graduate of a Faculty of Civil Engineering at Slovak University of Technology (today's STU). He currently acts as a hosting professor at the Department of Architecture at Faculty of Architecture and at Faculty of Civil Engineering. He is also one of the founders of architectural studio B.K.P.Š.

Ing. Filip Bránický, PhD._člen autorského kolektívu cesty_autor knihy

Vzdelanie ukončil na Katedre architektúry SvF STU pod vedením architekta Pavla Paňáka. Po ukončení štúdia pracoval v architektonickej kancelárii A B.K.P.Š. V súčasnosti je výskumným pracovníkom a vysokoškolským pedagógom na Katedre architektúry SvF v Bratislave. Vo svojej práci sa venuje téme stavebnej kultúry a zachovaniu architektonického dedičstva, najmä na území severného Slovenska.

Ing. Nora Naddourová_autor knihy

Ukončila odbor Pozemné stavby a architektúra na Stavebnej fakulte. V súčasnosti študuje tretí stupeň štúdia na Katedre architektúry, kde sa venuje téme historické výplne otvorov a ich uplatnenia v súčasnej stavebnej praxi v oblasti pamiatkovej obnovy.

She graduated from Civil Engineering and Architecture at the Faculty of Civil Engineering. She is currently doing her PhD studies at the Department of Architecture where she is focusing on historical fillings of openings and their ap-

Ing. Martin Poliak_autor knihy

Vyšťudoval Pozemné stavby a architektúru na Stavebnej fakulte. V súčasnosti je doktorand na Katedre architektúry, kde sa venuje možnostiam obnovy a prezentácie ruinálnej architektúry. Popri štúdiu si vedie architektonickú prax.

He graduated from Civil Engineering and Architecture at the Faculty of Civil Engineering. He is now a PhD student and the Department of Architecture dealing with possibilities of renovation and presentation of rural architecture. Besides studies, he works on his own architectural projects.

Ing. Lukáš Vargic_autor knihy

Absolvent programu Pozemné stavby a architektúra na Stavebnej fakulte a v súčasnosti doktorand na Katedre architektúry. Nazbierané skúsenosti z domácich či zahraničných ateliérov momentálne zužitkováva aj v rámci vlastnej praxe.

A graduate of Civil Engineering and Architecture studies at the Faculty of Civil Engineering and currently a PhD student at the Department of Architecture. He is using his experience from either local or foreign ateliers within his own architectural projects.

Sme presvedčení, že byť aspoň na chvíľu súčasťou špičkových architektonických diel je pre študentov, pedagógov, architektov i všetkých, ktorí sa nejakým spôsobom podieľajú na vytváraní prostredia okolo nás, obzvlášť dôležité. Preto sa každoročne v septembri, zo Stavebnej fakulty, vyberáme na cestu za týmto poznaním, o ktoré sa prostredníctvom knižnej mozaiky architekúr chceme podeliť aj s našimi čitateľmi. Možnosť vnímať architektonické umenie priamo v jeho vnútri, cítiť vôňu, ktorá ho sprevádza a nechať sa inšpirovať, či niečo nové naučiť, je nosnou myšlienkou našej cesty. Nemaľým úmyslom je tiež zažívanie a porovnávanie rôznych kultúrnych kontextov s nádychom histórie, výtvarného či hudobného umenia naprieč celou Európou. Pevne veríme, že kniha Ti prinesie takmer taký nezabudnuteľný zážitok z vybraných stavieb, ako nám dopriala ich návšteva. Snád sa stane pomôckou pri štúdiu, uľahčí pochopenie, ale tiež priblíži množstvo myšlienok tých, ktorí sa práve prostredníctvom svojej tvorby zhovárajú s pozorovateľom. Alebo podnieti Tvoju zvedavosť zažiť podobnú cestu na vlastnej koži a stane sa tak príručkou podobnej ceste.

LIÈGE - LENS - LILLE

01_GUILLEMINS RAILWAY STATION 02_LOUVRE LENS GALLERY19 03_LYCÉE HOTELIER DE LILLE23

04_ALLENDE PERFORMANCE HALL AND REHEARSAL STUDIOS

01_GUILLEMINS RAILWAY STATION

Santiago Calatrava_2009

Prepájanie je jedným z výrazov, ktorým by sa dal definovať súťažný návrh španielskeho celosvetovo uznávaného architekta, sochára a stavebného inžiniera Santiaga Calatravu na vysokorýchlostnú železničnú stanicu Liège-Guillemins. So zvyšujúcimi sa požiadavkami na rýchlostnú dopravu bolo potrebné vymeniť existujúcu stanicu v meste Liège, ktorá je dnes hlavným uzlom v sieti európskych železničných trás. Spolu so zvládnutím kľúčových železničných požiadaviek mal vyhlasovateľ súťaže požiadavku, aby sa estetika stanice stala ústredným záujmom. Calatrava vo svojom návrhu spojil dve skutočne rozdielne oblasti Liège, a to severnú stranu smerom k mestu, typickú spustenú mestskú oblasť, a vrch Cointe na juhu s upravenou obytnou zónou, ktoré boli v minulosti rozdelené železničnými koľajami. Rozsiahly terminál pre cestujúcich, spájajúci tieto dve oblasti klenutou strechou, postavený symetricky okolo osi severozápad-juhovýchod, si už na prvý pohľad získa pozornosť a podnieti záujem vstúpiť. Pohyb je srdcom stavieb architekta Calatravu, poetizuje ich a vdychuje im život. Úroveň rozľahlej vstupnej haly sa rozprestiera pod nástupišťami, v ktorých sa nachádzajú obchodné jednotky, predajne lístkov, bary, kiosky a reštaurácie. Výber materiálov ocel' a sklo zabezpečili transparentnosť pomocou monumentálnej klenby, ktorá vytvára pocit spojenia medzi mestom a stanicou. Majestátna strecha je v tomto prípade fasádou objektu a štruktúra, ktorú architekt navrhol, je socha, do ktorej možno vstúpiť. Calatrava nezostal ani pri tomto návrhu nič dlžný svojej povesti a použitím bielych klenutých rebrových trávov a stĺpov je na prvý pohľad zrejmé, že ide o jeho dielo. Štruktúra, ktorú architekt navrhol, je oslavou umenia a estetiky, ktorú kombinuje so svojimi inžinierskymi znalosťami a vytvára nápadné, výrazné architektonické sochy.

Interconnection is one of the defining aspects of a tender proposal by Santiago Calatrava, a Spanish world-renowned architect, sculptor and civil engineer, for a high-speed railway station Liège-Guillemins. On account of increasing requirements for express transport, it was necessary to change the existing station in a city Liège which is now the host node in the European rail network. Along with fulfilling the key railway requirements, the tender administrator another requirement to make the aesthetics of the station a central priority. In his design, Calatrava connected two truly different areas of Liège – northern one towards the city, typical running urban area and the hill Cointe on the south with adjusted residential zone, which used to be separated by railways. Large terminal for travellers, connecting those two parts with vaulted roof, built symmetrically around the axis northwest-southeast, will immediately gain attention and interest everyone to enter. Movement is the heart of Calatrava's buildings, poeticizing and breathing life into them. The level of large entering hall is placed underneath the platforms where are shops, ticket stores, bars, kiosks and restaurants situated. The choice of materials – steel and glass – ensured the transparency through monumental vault creating the feeling of connection between the city and the station. The majestic roof is in this case the facade of the object and structure, which was designed by the architect himself, is a sculpture through which you can enter. Calatrava did not owe anything to his reputation even with this design, using the white arched rib beams and pillars makes it immediately clear that this is his work. The structure designed by the architect is a celebration of art and aesthetics, which he combines with his engineering knowledge, creating striking, distinctive architectural sculptures.

02 LOUVRE LENS GALLERY

Sanaa_2012

Japonské architektky, laureátky Pritzkerovej ceny, vyšli z medzinárodnej súťaže v roku 2006 ako víťazky a stáli pred obrovským programom revitalizácie post industriálneho mestečka, s ktorým sa však vysporiadali s eleganciou im vlastnou. Dokázali vytvoriť dielo náročnej funkčnej schémy s množstvom priestorov, bez prílišne monumentálneho gesta, ktoré je citlivo zasadené na rozsiahlej parcele, na ktorej sa v minulosti nachádzala významná uhol'ná baňa. Celý areál má vlnitý terénny charakter, vyplývajúci z jeho predošlej ťažobnej funkcie a v okolí sa nachádza prevažne nízka zástavba rezidenčného charakteru. V súlade so svojimi princípmi architektky navrhli namiesto jednej budovy súbor viacerých menších objektov, aby znížili vizuálny dopad pri pohľade na krajinu a zabezpečili vzdušnosť a otvorenosť svojho konceptu. Obálku budovy tvoria hmoty jednoduchých kvádrov, rôznych rozmerov a obsahov, sledujúcich morfológické zmeny terénu s miernymi natočeniami. Snád' aj preto, aby sa do týchto fundamentálnych foriem následne jednoducho a prirodzene mohli vniesť vnútorné funkcie a celé technické zázemie objektu. Hlavný objekt svojou pôdorysnou siluetou blízky štvorcú slúži ako vstupný priestor. Je transparentný, prístupný verejnosti a svojou polohou, orientáciou a otvorenosťou prepája vo svojej podstate niekoľko častí mesta Lens. Je prázdnom, viditeľným z každej strany a lákajúci svojím priestorovým zážitkom. Nachádza sa v ňom niekoľko valcovitých priehľadných priestorov s intímnejším charakterom a vo svojej strednej časti výrazný okrúhly otvor v podlahe, ktorý láka do suferénu, kde sa nachádzajú aj hlavné výstavné priestory. Jednoduchosť prevedenia badáme v symbióze pohľadových betónov, veľkoformátových skiel a štíhlych nosných ocelových stĺpov natretých bielou farbou. Všetko v diktáte minimalistického detailu. Svojou fasádou sa objekt snaží reflektovať okolité prostredie a jeho nánosy a premeny. Zrkadliaci takmer neprerušený pás slnečných lúčov v pohľadoch na objekt dotvára mimoriadne atmosférický zážitok, hmota objektu nám mizne pred očami. Pri pohybe pozdĺž galérie zase zažívame meniace sa spektrum odrazených kontextov, každý jeden iný. Unikátny, orámovaný elegantnou a štíhlou ocelovou bordúrou.

(text: Filip Bránický)

Japanese architects and Pritzker's price laureates had won the international competition in 2006 facing an enormous revitalisation of a post-industrial city which they dealt with so typically elegantly. They were able to create a work of difficult functional scheme with a lot of spaces without too monumental gesture, which is sensitively placed on a large area, where used to stand an important coal mine. The whole area has a wavy terrain character resulting from its previous mining function and being surrounded mostly by a low residential development. Following their principles, instead of one building, architects designed a set of several smaller objects to lower the visual impact when looking at the country and to ensure airiness and openness of their concept. The envelope of the building is created by masses of simple blocks of various sizes and contents following morphological changes of the terrain with slight turns. Perhaps for the inner function and the full technical background of the building could simply and naturally bring in to these fundamental forms. The main object with its floor plant similar to square serves as an entrance area. It is transparent, available for public and with its location, orientation and openness it basically interconnects some parts of the city. It is like an emptiness visible from every side and attractive with its spatial experience. There are several cylindrical spaces with more intimate character and in its middle part, there is a distinctive circular hole in the floor lurking us to the basement where are the main exhibition areas. The simplicity of design can be seen in the symbiosis of exposed concrete, large format glass and slim load-bearing steel columns painted white. Everything is in minimalist detail. The object tries to reflect the surrounding environment and its changes by its facade. Mirroring, almost uninterrupted strip of sunlight completes the extraordinary atmospheric experience when the mass of the object disappears in front of our eyes. When walking along the gallery, we may experience changing spectrum of reflected contexts, each one of them is different – unique, framed by an elegant and slim steel border.

03_LYCÉE HOTELIER DE LILLE

Caruso St John Architects_2016

Bývalý, historicky dôležitý industriálny komplex Fives Cail v jednej z mestských častí mesta Lille, je v súčasnosti už z každej strany obklopený stavebnou substanciou rezidenčného charakteru. Tvorí ho kolekcia veľkorozponových oceľových hál a menších či väčších prístreškov s tehlovými zvislými konštrukciami. Jeho transformácia vyplývajúca zo zmeny funkcie je nevyhnutnou súčasťou premien rozvíjajúcej sa štvrte, ktorej bude zabezpečovať mestskú infraštruktúru. Prvým významným krokom tejto metamorfózy je realizácia školského areálu hotelovej školy s novými radmi budov, v ktorých sa nachádza ubytovanie pre zamestnancov, telocvičňa či študentská rezidencia. Bohatý program funkcie školy výborne spolupracuje s jestvujúcou štedrou priestorovou schémou, využívajúc otvorenú sieť nádvorí, chodieb a miestností rovnakých výšok na úrovni podláh. Preto miestnosti ako jedáleň či aula prirodzene preplávajú do exteriérových záhrad. Architekti sa snažili o zachovanie industriálneho charakteru a posilnenie jeho výtvarných kvalít. Aj napriek zmene funkčného využitia na miesto pre štúdium a pokoj sa im podarilo zachovať priemyselnú atmosféru. Oceľové štruktúry ponechávajú v celkoch, menia sa najmä ochranné konštrukcie a obalové sklady. Všetko prevedené s citom a vizuálne príťažlivým lookom priznaných prvkov. Nové objekty sú pragmatické, ich konštrukcie sú rovnocenným partnerom a preberajú jestvujúce tektonické princípy. Sú vyliate z monolitického betónu pigmentovaného ťak, aby zapadol do jestvujúceho spektra červenohnedých tónov. Takéto novotvary vznikajú najmä na okrajových častiach areálu, kde je priama komunikácia s okolitým svetom. Spoločne s existujúcimi halami tvoria nový silný celok uprostred celého industriálneho areálu. Strešná krajina objektov je vo svojej textúre priam geometricky umeleckým dielom plným dekóru vychádzajúceho z historických kontextov.

(text: Filip Bránický)

Fives Cail, the former historically important industrial complex in one of the districts of Lille, is currently surrounded by a building substance of a residential character. It consists of a collection of large-span steel halls and smaller or larger shelters with brick vertical constructions. Its transformation resulting from a change in function is an essential part of the transformation of the developing neighbourhood in which it will provide the city's infrastructure. The first significant step of this metamorphosis is a realisation of a hotel school area with new rows of buildings providing accommodation for employers, gym or student's residency. The rich programme of school's function cooperates well with the existing generous spacial scheme, using an open set of courtyards, corridors and rooms of the same height on floor level. That is why rooms such as canteen or hall naturally flow into the exterior gardens. Architects tried to preserve the industrial character and increase its artistic qualities. Despite the change of the functional use to the study and rest area, they managed to preserve the industrial atmosphere by keeping the steel structures in units, changing mostly the protective structures and packaging compositions. All is done with tact and visually appealing look of the shown features. The new objects are pragmatic, its constructions are equal partner, taking over the existing tectonic principles. They are poured from monolithic concrete pigmented so that fits into the existing spectre of red-brown tones. Those neoplasms are created mostly in the peripheral parts of the complex with a direct connection to the surrounding world. Altogether with the existing halls, they create the new strong complex in the middle of the industrial area. In its texture, the roof landscape of objects is a geometrical work of art full of decor based on historical contexts.

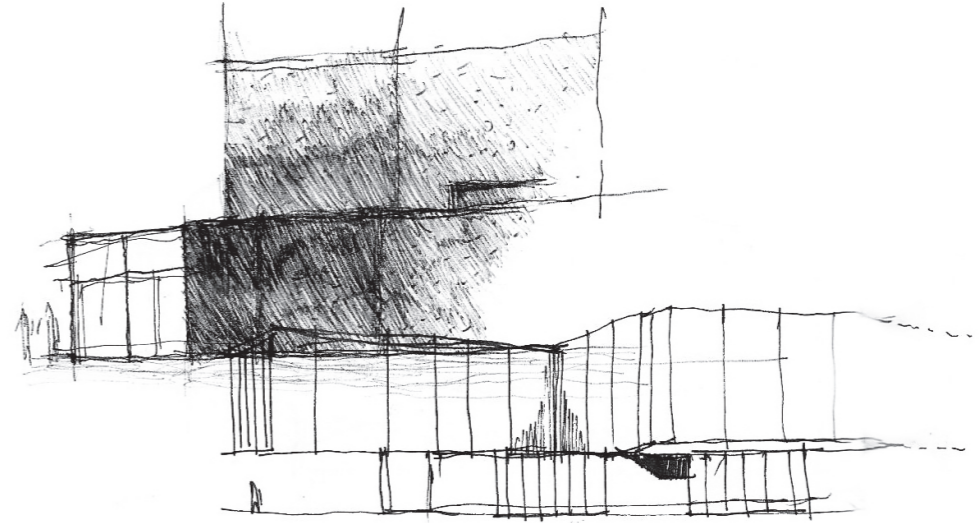
04_ ALLENDE PERFORMANCE HALL AND REHEARSAL STUDIOS

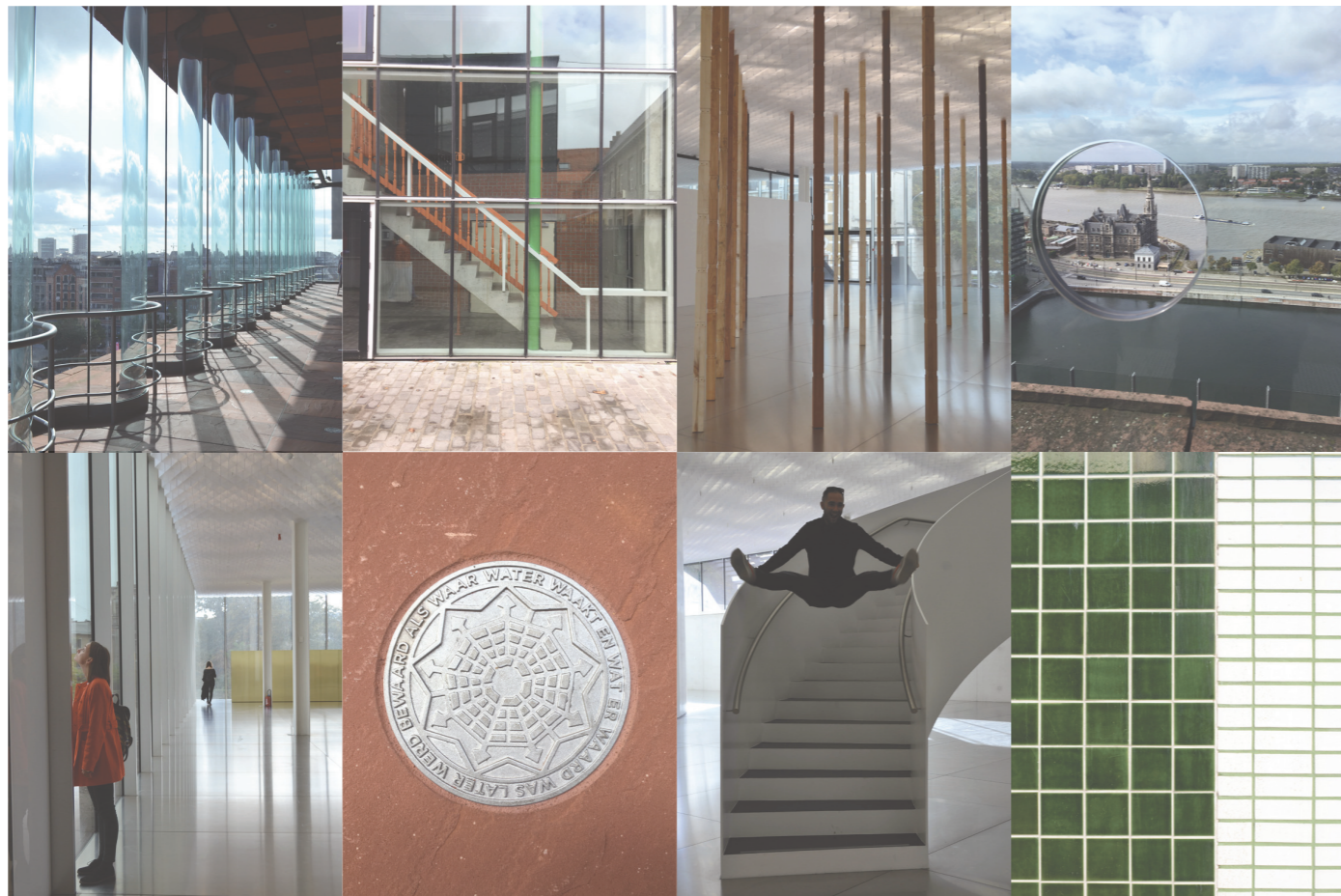
Dominique Coulon & associés_2018

Náhradou rannej šálky kávy nám v piatok bola rýchla návšteva hudobného centra v Mons-en-Baroeul. Krátky prieskum webu pred príchodom na miesto sľuboval napätý rozhovor medzi pravouhlou a šikmou geometriou a prekvapivú dynamiku priestorov medzi jednotlivými sálami. Efektne zábery interiéru plné ostrého lesku metalických povrchov v kontraste matného lesku pohľadového betónu pridávali na očakávaniach. Škoda, že sme sa dnu nedostali. Prvý dojem z diela bol rozpačitý a nepomohlo mu, že náš autobus zastavil zo zadnej časti pred zásobovacím vstupom. Ako som kráčal za roh smerom k hlavnému vchodu v tesnej blízkosti fasády partera, všimol som si netradičný finiš jeho povrchu. Leštený betón na pohľad studený, avšak jemný na dotyk s prímiesou drveného zrkadla s odtieňom šerej oblohy onoho studeného rána. Posmelený týmto objavom pridala som do kroku, aby som objekt zažil aj z pohľadu návštevníka prichádzajúceho k nemu tvárou v tvár. Pred jeho hlavným vstupom sa otvára námestie a ďalšie budovy, ktoré vnímam, sú desaťpodlažný bodový obytný vežiak s prúťovou predsadenou fasádou oproti a starší, osempodlažný dlháň, zrejme kancelársky, naboku. Náš objekt je v porovnaní s nimi drobný, s nízkym parterom potvrdeným linkou nadpraží jeho otvorov od zeme až po strop. Smery jeho stien rešpektujú uličnú sieť a orientáciu jeho susedov. Odlišný príbeh od podnože rozpráva objem položený na nej – vysoká, takmer ťažká figúra s mnohými zárezmi, vyosenými smermi a objemnou hmotou vykonzolovanou nad hlavným vstupom. Stojím presne oproti rozmernej presklenej fasáde v jej čele a začínam špekulovať. O čo tu ide? Je toto spôsob, ako sa vyčleniť spomedzi omnoho väčších susedov s neverejnou funkciou? Alebo ide o odtlačok expresívnosti funkčnej náplne vnútra objektu do jeho obálky? Čo ak je oboje pravdou?

It was Friday morning, instead of our usual cup of coffee we decided to visit a music centre in Mons-en-Baroeul. A short web research right before our visit had promised a tense dialogue between a rectangular and oblique geometry and surprising dynamics of a space among individual halls. Effective interior shots full of fine shine of metallic surfaces in the contrast of matt gloss of exposed concrete just increased our expectations. Too bad we couldn't get in. Our very first impression was embarrassed, our bus parking from the back entrance didn't really help. As I was walking towards the main entrance, very close to the facade of the parter, I noticed untraditional finish of its surface. It was like polished concrete, cold to look at but soft to touch with an admixture of a crushed mirror in the shade of a gloomy sky of that cold morning. Supported by this discovery, I started to walk faster so I could experience the object from the point of view of the visitor coming to it face to face. In front of its main entrance, there is a square and other interesting buildings such as ten-storey residential tower with an overhanging facade and older eight-storey (probably) office building on the side. Our object is comparing to others very small with short parterre confirmed with an intel line from the ground to the ceiling. The ways of its walls respect the street and orientation of neighbours. However, there is a different story of a volume place on the intel line – story of a tall, almost heavy figure with many cuts, offset directions and bulk mass cantilevered above the main entrance. I stand right across the spacious glass facade in its front and I begin to speculate. What is going on in here? Is this the way to separate oneself from the much bigger neighbours with private functions? Or is this just an imprint of the functionality of the object interior into its facade? What if both are correct?

ANTWERP

05_ ANTWERP PORT HOUSE 06_ WESTKAAI TOWERS 5,6 07_ APARTMENT TOWERS WESTKAAI 1,2 08_ KAAI37 09_ MUSEUM AAN DE STROOM
10_ MAISON DU PEUPLE 11_ ANTWERP LAW COURTS 12_ PROVINCE HEADQUARTERS 13_ TOPSPORTSCHOOL

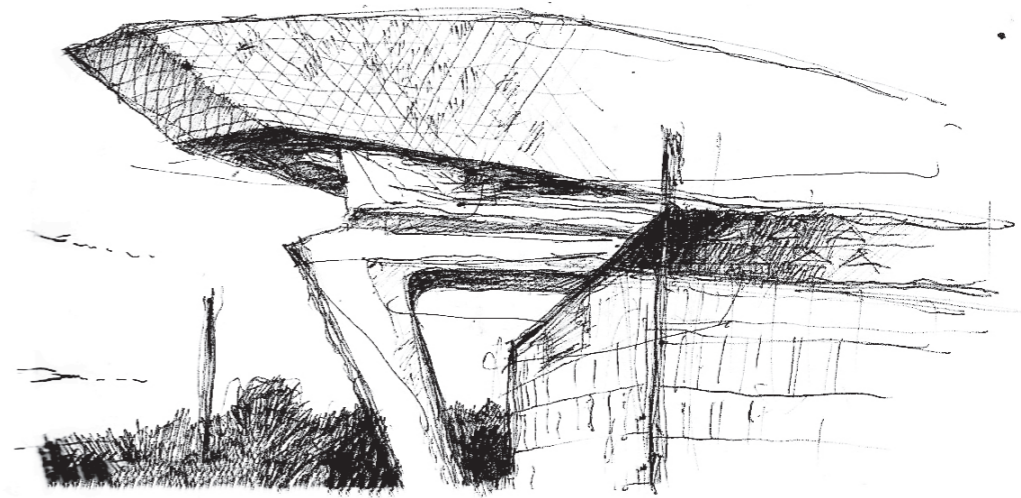
05 _ANTWERP PORT HOUSE

Zaha Hadid Architects_2016

V roku 2009 vyhrala Zaha Hadid architektonickú súťaž na návrh budovy prístavu, ktorá mala len jednu podmienku, a to zachovať pôvodnú budovu historickej hasičskej zbrojnice. To je dôvod, prečo britsko- iracká architektka navrhla vertikálne rozšírenie so stanovením radikálnej súčasnej štruktúry nad bývalú hasičskú zbrojnicu. Táto symbióza starého s novým, dynamická konštrukcia evokujúca lúč, „vznášajúca sa“ nad pôvodnou budovou je symbolom budúcnosti námorného obchodu v Antwerpách. Nový objem je podporený tromi betónovými stĺpmi, z toho dva sa nachádzajú v nádvorí pôvodnej zbrojnice, v ktorých sa nachádzajú vertikálne komunikácie a tretí sa rozprestiera mimo budovu a zahŕňa výťahovú šachtu s panoramatickým výhľadom. Kryštalická štruktúra novej budovy bola navrhnutá s presklenou fasádou, ktorá počas dňa zrkadlí striedajúce sa tóny a farby oblohy a po západe slnka premení budovu na žiarivý drahokam odkazujúci na antverpský obchod s diamantmi. Spleť priehľadných a nepriehľadných trojuholníkových fragmentov vytvárajú postupný prechod z plochej fasády na južnej strane k vlnitej, trojrozmernej, na strane severnej. Táto dôkladne navrhnutá zmes reflexných a priehľadných skiel zabezpečuje výhľad, dostatok svetla, odbúrava objem a zároveň reguluje úroveň slnečného žiarenia. Týmto návrhom sa podarilo integrovať historickú budovu ako plnohodnotnú súčasť ústredia. Stredové nádvorie historickej hasičskej zbrojnice je teraz prekryté sklenenou strechou a nachádza sa tam hlavná recepcia Port House-u. Z tohto átria majú návštevníci možnosť prejsť do verejnej knižnice, ktorá vznikla na mieste haly pre hasičské vozidlá, ktorá bola zreštaurovaná a zakonzervovaná. Nová 5 podlažná prístavba zahŕňa reštauráciu, konferenčnú miestnosť a auditórium. Architektom z kancelárie Zaha Hadid sa podarila nielen úspešná rekonštrukcia, ale aj nová štruktúra, ktorá je šperkom nad nevyužívanou hasičskou zbrojnicou.

In 2009, Zaha Hadid won an architectural competition for a design of a port building having just one condition – to preserve the original historic fire station. That is why this British-Iraqi architect designed a vertical extension, setting the radical current structure over the former fire station. This symbiosis of an old and a new one, dynamic construction evoking a ray, „floating“ over the original building, this all presents a symbol of a future of a marine shop in Antwerp. The new volume is supported by three concrete columns, two of which are situated in the courtyard of the original fire station with vertical communications and the third one is situated out of the building and includes the elevator shaft with panoramic view. Crystal structure of a new building was designed with the glass facade, mirroring the shifting tones and colours of the sky after the sunset, changing the building to a shining gem referring to an Antwerp shop with diamonds. A tangle of transparent and opaque triangle fragments creates a gradual transition from the flat facade on the south to a wavy three-dimensional one on the north. This perfectly designed mix of reflexive and transparent glasses ensures the view, plenty of life, it degrades the volume and regulates the amount of sunlight. Thanks to this design, it was possible to fully integrate the historical building. The middle courtyard of the historical fire station is now covered by a glass roof with the main reception of the Port House. From this atrium, visitors can walk to the public library which is located on the place of the former hall for fire cars which was restored and preserved. The new five-storey outbuilding includes an auditorium, restaurant and meeting room. Zaha Hadid’s architects were able to create not only a successful reconstruction but also a new structure which is jewellery over the unused fire station.

06 _ WESTKAAI TOWERS 5,6

Tony Fretton Architects_2016

Dvojica obytných veží je súčasťou masívneho re-developementu pôvodných historických dokov a zástavieb prístavu v Antverpách, nesie však odkaz pôvodnej architektúry typickej pre toto prostredie. Obidva objekty vstupujú do územia razantným spôsobom v podobe lapidárnych hranolov novej mierky, podčiarkujúc vertikality novej zástavby šesticte rovnako vysokých rezidenčných budov. Uzatvárajú lokalitu zo severnej strany, pričom s dynamickým rozložením v situácii symbolizujú rýchlo sa meniaci obraz mesta. So susediacou štvoricou nápadne podobných veží vytvárajú novú štvrť centra, čím táto donedávna ľudoprázdna a neprívetivá zóna skladov naberá druhý dych v novom šate. Radikálnu urbanistickú premenu upokojuje reminiscencia na pôvodné stavebné remeslo belgickej architektúry v podobe tehlového opláštenia oboch veží. Monumentálny výraz tvorený pravidelným rastrom transparentných častí fasád je umocnený pravidelnou tektonizáciou tehlovej fasády. Zaujímavé riešenie "rastra v rastru" je jedným z dvoch líšiacich sa faktorov tejto dvojice, nakoľko severnej veži zvyrazňuje vertikálne medziokenné pásy, zatiaľ čo v prípade južnej dvojčky ide o horizontálne pásy fasády. Táto ozdobnosť inak monotónneho plášťa budov abstrahuje ornament historickej architektúry súčasným jazykom a zároveň sa výrazným spôsobom odlišuje od južnejších objektov. Obe budovy patria medzi najnovšie prírastky kvalitnej svetovej architektúry belgického mesta Antverpy.

A pair of residential towers is a part of a massive redevelopment of the original historical docks and development of the port in Antverps. It also carries a link to the original architecture, so typical for these surroundings. Both buildings dramatically enter the territory in the form of lapidary prisms of a new scale underlining thus the verticality of the new development of six equally tall residential buildings. They close the location from the north side and, at the same time, they symbolise the fast-changing image of the city by their dynamic layout. Along with the four neighbouring remarkably similar towers, they create a new city part which got the previous deserted and inhospitable zone of warehouses the second breath. The reminiscences of the original building craft of Belgian architecture in the form of a brick cladding of both towers kind of calm down the radical urban transformation. The monumental expression formed by the regular grid of transparent parts of the facades is amplified by the regular tectonization of the brick facade. An interesting "raster in raster" solution is one of the two different factors of this pair, as the north tower is highlighted by vertical window strips while the south tower by the horizontal strips of the façade. This decoration of the otherwise monotonous mantle of the buildings abstracts the ornament of historical architecture in the contemporary language and at the same time significantly differs from southern objects. Both buildings belong among the latest additions of the quality world architecture of the Belgian city of Antwerp.

07_ APARTMENT TOWERS WESTKAAI 1,2

Diener & Diener Architekten_2009

Prvé z vybudovaných obytných výškových budov postupne transformujúcej sa lokality prístavu sa týčia vysoko nad strešnou krajinou historického centra belgického sídla Antverpy. Významná Švajčiarska kancelária navrhla dvojicu identických objektov prostých tvarov rovnakým spôsobom, akým pristupuje k väčšine svojich minimalistických diel. Podobne ako aj pri ostatných severnejších vežiach, aj tieto dve sú situované vo vzájomnej asymetrii a prispievajú tým k celkovému dynamickému urbanizmu nového "sídlička". Tak ako aj pri zvyšných dvoch dvojiciach budov, aj v tomto prípade architekti kladú dôraz na materiálovo-konštrukčné riešenie fasád. To však do veľkej miery súvisí s lokálnym programom a dispozičným riešením, na základe ktorého vzniká na fasáde priestorová hra transparentných a nepriehľadných častí obálky. Zdanlivo náhodný vzhľad fasády je výsledkom systematickej kombinácie rôznych dispozičných variant bytov. Náhodilosť perforácie fasády dopĺňa veľmi premenlivý elegantný plášť pozostávajúci z hliníkových panelov a zvlneného skla, ktoré prirodzene reaguje na zmeny poveternostných vplyvov. Jemnou farebnou odchýlkou použitých panelov je zabezpečené vzájomné odlíšenie jednotlivých budov, ktoré veľmi decentným spôsobom zapadajú do prostredia heterogénnej zástavby prístavu a prispievajú k novému imidžu meniacej sa tváre mesta Antverpy.

The first of the high-rise residential towers of the gradually transforming port site is situated high above the roof landscape of the historic centre of Antwerp. An important Swiss office designed a couple of identical objects of simple features in a way typical for most of their minimalistic works. Like the other northern towers, those two are also situated in the mutual asymmetry contributing to the overall dynamic urbanism of a new settlement. Architects emphasize the material-design solution of facades similarly as with the other two pairs of buildings. However, this has something to do with the local program and layout, based on which arises a spatial play of transparent and opaque parts of the envelope on the facade. The seemingly random appearance of the façade is the result of a systematic combination of different layout variants of the apartments. The randomness of the façade perforation is complemented by a very variable elegant cladding, consisting of aluminium panels and corrugated glass naturally responding to different weather changes. The use of the subtle colour variation of the panels ensures the mutual differentiation of individual buildings which, in a very decent way, fit into the environment of the heterogeneous development of the extension and contribute to the new image of the changing face of the city of Antwerp.

08_KAAI37

META architectuurbureau, Office KGDVS,
architecten De Vylder Vinck Taillieu, noAarchitecten_2017

Prvý certifikovaný obytný mestský blok v pasívnom štandarde, vytvorený v kolaborácii viacerých miestnych kancelárií, pozostáva zo štvorice samostatných budov v radovej hromadnej zástavbe. Projekt vznikol za intenzívneho spolupracovania štyroch ateliérov, výsledkom ktorého došlo k zjednoteniu určitých princípov uplatňovaných pri každom zo štvorice objektov. Napriek rôznorodosti architektonických návrhov je už na prvý pohľad zrejmä zásada uplatnenia odrazových materiálov na fasádach objektov, ktorých tvaroslovie do veľkej miery komunikuje vhodným tektonizovaním rastra otvorových konštrukcií ako aj striedania balkónových konštrukcií. Rozmanitosť povrchových úprav harmonicky scel'uje celú blokovú štruktúru aj napriek odlišným mierkam jednotlivých hmôt. Náhodilosť citlivým spôsobom prechádza do pravidelnosti, čoho výsledkom je kompaktnosť celého komplexu.

(text: Lukáš Vargic)

The first certified residential city block in a passive standard, created in a collaboration of various city offices, consists of four individual buildings in a terraced buildings area. This project was created by intensive cooperation of four ateliers resulting in a unification of certain principles applied on each of those four projects. Despite the variety of architectural proposals, it is obvious that principle of application of reflective materials was used, creating thus a morphology communicating to a large extent by suitable tectonization of the opening structures grid as well as the alternation of the balcony structures. The variety of surface corrections harmonically merges the whole block structure despite different scales of individual materials. The randomness sensitively changes into regularity resulting in compactness of the whole complex.

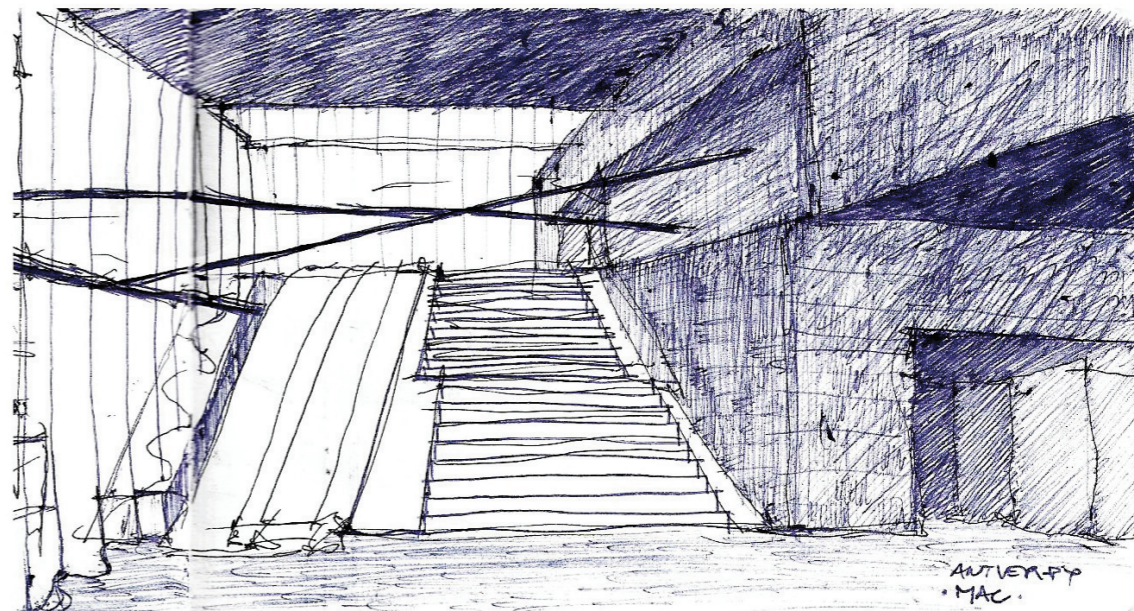
09_MUSEUM AAN DE STROOM

Neutelings Riedijk Architects_2010

Budova múzea Aan de stroom bola postavená v roku 2010 v Antverpách v starej prístavnej štvrti medzi dokmi v centre časti Eilandje. Táto oblasť sa vďaka projektu múzea stala znovu prosperujúcou oslnivou mestskou štvrtou v plnom rozvoji. Tu umiestnené predmety rozprávajú príbehy o umení, o kultúre a o histórii prístavu a mesta. Je venované mestu, ale mestu a ľuďom sa aj odovzdáva. Budova je 60 metrov vysoká veža s naskladanými výstavnými priestormi. Na prízemí sa nachádza vstupná hala s informačným pultom, sklady, bufet a oddelenie logistiky. Každý level je o deväťdesiat stupňov pootočený od predošlého vytvárajúc špirálovú cestu medzi galériami od námestia až ku streche. Tento špirálový priestor, ktorý je vymedzený aj fasádou z vlnitého skla, každým poschodím odkrýva viac z okolitého sveta. Fasády, podlahy, steny a stropy sú celé pokryté veľkými panelmi z brúseného červeného pieskovca, ktoré evokujú obraz monumentálnej kamennej sochy. Červenohnedé variácie panelov z prírodného kameňa na fasáde sú doplnené veľkorozmernou oponou z vlnitého skla, ktorého hra svetla a tieňov, prievitnosti a priehľadnosti robí vhodnú protiváhu k ťažkému kameňu. Na zjemnenie mohutnosti objemu veže boli na jednotlivé panely fasády pripevnené kovové odliatky tvaru rúk ako symbol mesta. Námestie múzea je neoddeliteľnou súčasťou návrhu. Je zhotovené z rovnakého červeného kameňa a je obklopené terasami a pavilónmi pre podujatia a vystavovanie vonkajších exponátov. Múzeum Aan de stroom je podmaňujúcim miestom, kde sa stretávajú domáci obyvatelia s turistami, a kde sa vytvára spojenie medzi minulosťou a súčasnosťou. Zatiaľ čo sály múzea približujú minulé časy tohto mesta, vrchol veže ponúka výhľady na mesto živé – súčasné.

The building of Ann de stroom museum was built in 2010 in Antwerp, in the place of the old port part among docks in the Eilandje area. This area has again become well-established radiant city area in the full development, thanks to the project of the museum. Objects presented here tell the story about art, culture and history of the museum and city. It is dedicated to the city, however, it dedicates itself to the city and people. This building is 60 m high tower with stacked exhibition places. There is an entrance hall with an information desk, warehouses, buffet and department of logistic on the ground floor. Each level is rotated ninety degrees from the previous one, creating a spiral path between galleries from the square to the roof. This spiral area, defined by the corrugated glass facade, uncovers a piece of everyday life by each storey. Facades, floors, walls and ceilings are all covered in large brushed red sandstone panels. On the façade, they are complemented by a large curtain made of corrugated glass, with the play of light and shadows, translucency and transparency making it a suitable counterweight to the heavy stone. Metal hand castings as a symbol of the city were attached on individual facade panels to refine the robustness of the tower volume. The museum square is an integral part of the design. It is made of the same red sandstone and surrounded by terraces and pavilions for events and exhibiting the outdoor exhibits. Ann de stroom museum is a subjugating place where locals meet the tourists, where a connection between the past and present is created. While the museums' halls are closer to the old times of this city, the top of the tower offers views on the city – live and present.

10_MAISON DU PEUPLE

Jan van Asperen, Émile Van Avera_1901

Bývalý ľudový dom liberálov bol postavený v roku 1901 podľa projektu belgických architektov Jana Van Asperena a Emiela Van Avera. Keďže na stavebnom povolení figuruje len meno architekta Asperena, je zložité zistiť, kto si za čo pripisuje zásluhy. Van Avera údajne spolupracoval pri návrhu fasády a vraj vytvoril aj mozaiky na fasáde. V tej dobe sa v ľudovom dome nachádzala kaviareň s konferenčnou miestnosťou, spoločenská miestnosť, divadlo a sklad pekárne. Táto impozantná budova na ulici Volkstraat sa nachádza južne od historického centra Antwerp a asi 700 metrov od pravého brehu rieky Šelda. Monumentálna farebná fasáda v secesnom štýle je právom považovaná za jednu z najkrajších vo flámskom regióne. Nie len vďaka použitiu polychrómovaných materiálov a mozaikám, ale aj vďaka bohatým kovaniam, ktoré zdobia okná a balkóny si táto fasáda už z diaľky vysluhuje mnohé pohľady okoloidúcich. Centrálne situované vstupné dvere na prízemí slúžili pre pôvodnú kaviareň a veľké okno na prvom poschodí v tvare podkovy oslňovalo banketovú sálu. Na druhom poschodí sa nachádza päť okien s pravidelnými rozstupmi, pričom centrálné okno je odlišné. Ústrednou témou mozaikovej výzdoby je práca, pri bližšej špecifikácii by sa dalo hovoriť o ťažbe a spoločnom presune materiálov. Na jednotlivých poschodiach vpravo situovanej veže sú vyhotovené štyri menšie mozaikové tabule, ktoré vyobrazujú (zdola nahor) sejúceho roľníka, tesára, kamenára a kováča. S plynúcim časom sa menil aj účel budovy. Po obnove v rokoch 1989 až 1994 sa v nej usadila škola Rudolfa Steinera, ktorá funguje doteraz. Aj keď z pôvodného zariadenia budovy sa zachovalo málo, hlavné línie fasády sa, našťastie, zachovali.

(text: Nora Naddourová)

The former Liberal People's House was built in 1901 according to the projects of Belgian architects Jan Van Asperen and Emiel Van Averbek. Since there is just one name of the architect – Asperen – on the building permission, it is hard to tell who is responsible for what in this design. Van Averbek reportedly cooperated on the facade design and created the mosaic on the facade. In those times, there was a cafe with a meeting room, common room, theatre and bakery warehouse in the folk house. This impressive building on Volkstraat street is situated south from the historic centre of Antwerp and approximately 700m from the right coast of river Scheldt. Monumental colourful facade in Art Nouveau style is rightfully considered to be one of the most beautiful facades in the Flemish region. It is not just because of the polychrome materials and mosaics but also rich fittings that decorate windows and balconies is what catch the eye of passers-by. Centrally situated entrance door on the ground floor was used for cafe purposes and big window on the first ground in the shape of horseshoe used to dazzle the banquet hall. On the second floor, there are five windows with regular spacing with different central window. The central theme of mosaic decoration is work, with more detailed specifications we could talk about mining and joint transfer of materials. There are four smaller mosaic tables, on the individual floors of the right-located tower, which depict from down to up sowing peasant, carpenter, stonemason and blacksmith. As time went by, the purpose of this building has changed, too. After the renovation in 1989-1994, there was a school of Rudolf Steiner which is active until now. Even though there is not much left from the original furniture of the building, fortunately the main facade lines were preserved.

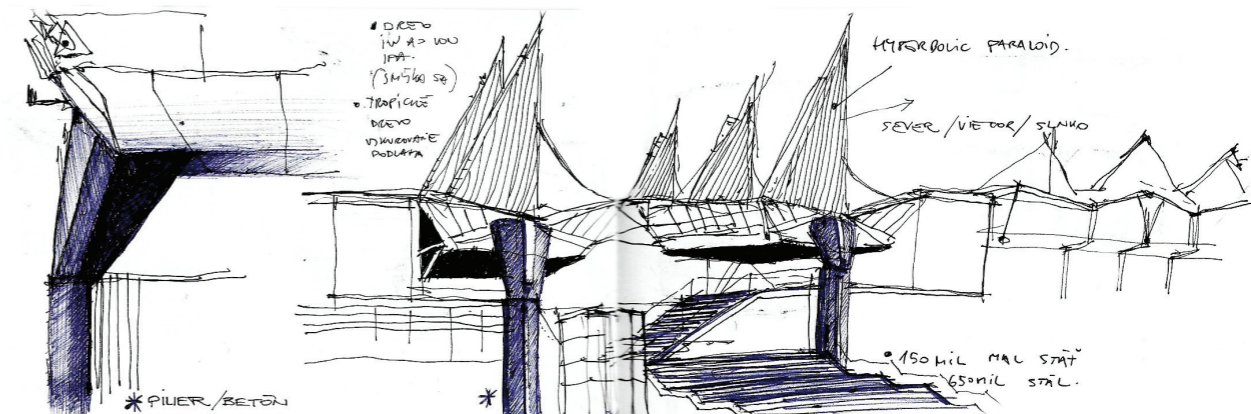
II ANTWERP LAW COURTS

Rogers Stirk Harbour + Partners_2005

Hlavný vchod do mohutnej budovy súdu prvého stupňa v Antverpách sa nachádza presne na jej osi nadväzujúcej na bulvár mesta. Jeho polohu zvyrazňujú ostne, ktoré asymetricky rastú z metalickej strechy objektu po celej jeho dĺžke a nad vstupom dosahujú najväčšiu výšku. Ako k nemu kráčame po dlhom širokom schodisku, zdá sa, že daná os sa nekončí hlavnými dverami, ale pokračuje naprieč budovou vo forme presklenej fasády a strechy. Pod čípkou oceľových nosníkov prekrývajúcich závetrie nás víta sympatický sprievodca. Vo vestibule je oceľ všadeprítomná, dojem z neho je však teplý vďaka kvante prirodzeného svetla a prekvapivo drevenej podlahe pod našimi nohami, z ktorej cítiť typickú vôňu. Pred nosom sa mi otvára výhľad na zeleň za budovou. Neskôr, keď si razíme cestu chodbami súdu, sa od sprievodcu dozvedáme, že i tá bola súčasťou urbanistického konceptu diela a os mestského bulváru sa mala končiť až za budovou parkom. Demonštruje to tiež vystavený fyzický model budovy, ktorého strecha je však mierne odlišná od reality. Smer početných strešných výrastkov sú na jednotlivých krídlach opačne a plynulo naberajú na výške čím bližšie k osi budovy sa nachádzajú. Predo mnou leží dokonale symetrická figúra s motýľou siluetou. Tomuto konceptu autora však údajne zabránili aerodynamické simulácie strešnej roviny. Exkurz pokračuje návštevou jednej zo súdnych siení umiestnených práve pod najvyššími z výrastkov. Jeho dynamický tvar sa odrazil aj v interiéri a priestor hyperbolicke rastie od kresla sudcu smerom k publiku. Asi v polovici hĺbky miestnosti sa drevený strop láme, poskočí a vyrastie o čosi viac. V tomto poskoku a v páse strešného hrebeňa je osadené sklo a v miestnosti sa nachádza značné množstvo prirodzeného osvetlenia, pridávajúceho na príjemnom priestorovom zážitku (a súvisí tiež s celkovou energetickou koncepciou ako sa dočítavam neskôr). Odchádzam s nespĺnenými očakávaniami chladnej prevádzky tohto dôležitého inštitútu, s akými sa azda stretne každý návštevník z vonku. Len ťažko si predstavujem aké dojmy z budovy majú obžalovaní, ktorých cely sa nachádzajú v jeho suteréne.

The main entrance to the massive 1st-degree courthouse in Antwerp is located right on the axis adjacent to the city boulevard. Its location is highlighted by thorns which asymmetrically grow from the metallic roof along its full length reaching the greatest high over the entrance. As we are walking on the long and wide stairs towards the building, it seems like the axis doesn't end by the main door but continues through the building in the form of glass facade and roof. A sympathetic guide welcomes us under the lace of steel beams covering the leeward. There is steel ubiquitous in the lobby, the impression is, however, warm thanks to the quantum of natural light and surprisingly wooden floor which typical smell we can feel. In front of my nose, there is a view on the greenery behind the building. Later on, when we walk through the courthouse corridors, the guide tells us that the greenery was also a part of an urban concept and the axis of the city boulevard was supposed to end with the park behind the building. It is demonstrated also by the exhibited model of the building of which the roof is slightly different than the reality. The direction of numerous roof growths are on the individual parts opposite and smoothly grows higher the closer they get to the axis of the building. There is a perfectly symmetric figure with the butterfly outline in front of me. This concept of the author was prevented by the aerodynamic simulations of the plane roof. The excursion continues with the visit of one of the courtrooms situated right under the highest growths. Its dynamic shape is reflected on the interior and the area hyperbolically arises from the judge's chair towards the audience. Approximately in the middle of the depth of the room, the wooden ceiling breaks, jumps and grows a little bit more. There is glass in the jump and the roof ridge strip, letting a considerable amount of natural light in making this experience more pleasant and it also helps the energetic concept as we will read later on. I am leaving with unfulfilled expectations of the cold premises of this important institution that probably every outside visitor have. It is hard to imagine what impressions from this building can prisoners have with the cells situated in its basement.

12_PROVINCE HEADQUARTERS

XDGA_2019

Xaveer de Geyter (XDGA) v roku 2011 vyhral architektonickú súťaž, ktorá bola vyhlásená na mieste bývalého provinčného domu. Nová budova plnohodnotne nahrádza komplex budov, ktoré zaberali dané územie a nespĺňali dnešné štandardy udržateľnosti. Jednou z požiadaviek vyhlasovateľov súťaže bola transformácia čisto súkromného okolia na verejnú zeleň, keďže centrum mesta Antverpy nedisponuje dostatočným množstvom verejných zelených plôch. Paradoxne je pozemok obklopený fragmentami verejnej zelene ako napríklad menším Koning Albertparkom, čo bolo kľúčom k vytvoreniu väčšej súvislej zelenej plochy. Samotný návrh objektu pozostáva z dvoch pôdorysne na seba kolmých objemov. V dolnej časti menšieho bloku sa na dvoch poschodiach rozkladá sála, výstavný priestor, konferenčná miestnosť a zasadacie miestnosti. Je to presklený blok s optimálnym výhľadom na zeleň okolo a strecha tejto časti slúži ako prístupná verejná terasa. Vyšší, 57 metrov vysoký blok sa otáčaním okolo jedného zo svojich rohov pri stúpaní posúva, čím vzniká sochárska forma. Na nižších podlažiach sa rozprestiera vstupná hala spolu s reštauračnými a jedálenskými priestormi. Od štvrtého podlažia sa tu nachádzajú open-space kancelárie s možnosťami pre rôzne typy pracovísk. Za tajnými dverami otočnými okolo pevného čapu na jedenástom podlaží sa nachádza dvojpodlažná impozantná knižnica so študovňou a archívom. Najvyššie podlažia sú venované vedeniu a VIP priestorom. Konštrukcia sa skladá z dvoch vertikálnych jadier, stĺpov a nosnej fasády, vďaka čomu mohol vzniknúť otvorený kancelársky priestor. Fasády boli riešené ako rámové konštrukcie, ktoré vytvorili trojuholníkové okná aplikované na celú fasádu, pretože sa ukázali ako veľmi efektívne pokiaľ ide o ideálnu rovnováhu medzi prístupom svetla a prehriatím.

(text: Nora Naddourová)

In 2011, Xaveer de Geyter (XDGA) won the architectural competition which was announced on the site of the former provincial house. The new building fully replaces the complex of buildings which occupied the given area and didn't meet today's sustainability standards. One of the conditions of the announcer of the competition was a transformation of purely private space to public greenery since there are not enough green public spaces in the city centre of Antwerp. Paradoxically, the area is surrounded by fragments of public greenery such as smaller Koning Albertpark which was the key to create a larger green area. The object design itself consists of two volumes perpendicular to each other. In the lower part of the smaller block, there are two floors with the hall, exhibition area, meeting and conference room. It is a glass block with an optimal view on greenery around and the roof of this part works as an accessible public terrace. The higher 57m tall block moves by rotating around one of its corners as it goes higher, creating thus the form of a statue. On the lower floors, there is an entrance hall with a restaurant and dining area. From the fourth floor, there are open-space offices with the possibility for different types of workplaces. There is an impressive two-floor library with study and archive behind the secret door turned around a fixed pin on the eleventh floor. The top floors are for the leaders and VIP areas. The construction consists of two vertical cores which are applied on the whole facade because they turned up to be very effective when speaking about the ideal balance between the access of light and overheating.

13_TOPSPORT SCHOOL

Compagnie O Architects_2016

Škola pre budúcich top atlétov Belgicka si našla svoje miesto v jednej z moderných pevností obranného prstenca Antverp. Netušiac o skutočnej veľkosti objektu som pri kráčaní k nemu z jeho zadnej strany zostal celkom neočarený. Terén v týchto miestach zakrýva polovicu z výšky pevnosti, vytŕčajú z neho len šikminy jej stien, z diaľky ledva viditeľné spod svojej prikrývky z machového porastu. A tak jediné, čo si všímam, je nízka čapica s ľahkou fasádou s otvormi rôznych odtieňov zem-strop a jednoramenné schodisko, čo sa k nej plazí po šikmine. Kráčam popri objekte k rohu, z ktorého je mierne odhrýznuté a nachádza sa tam vstup do luxusne vyzerajúcej posilňovne trochu hlbšie zapustenej za betónovou obálkou. Zatiahnutá obloha vrhá svetlo pod ideálnejším uhlom a fasáda nadstavby začína hrať triky: jej zdanlivá rôznofarebnosť z diaľky spôsobená striedavým osadením modulov fasády raz s matným, raz reflexným a inde takmer priehľadným sklom. Terén tu začína klesať a budova naberá prekvapivú výšku. Zrazu stojím na dlhom námestí pred ňou a otvárajú sa mi ústa. Mohutný betónový zalomený podstavec, tajomný a nedobytný s ľahkou priesvitnou korunkou na svojom vrchu. Kontrast ich tiaže a opak filozofie vzniku je evidentný. Obidve fázy vývoja sú však v rôznej miere kamuflované. Pokrytá machovým kobercom, ktorý ma z príchodu tak efektívne oklamal, splyva s okolitou zeleňou, ktorej je v okolí mnoho. Na najvyššom podlaží sa nachádzajú učebne, potvrdzujú to rady stolov, ktoré kde-tu zahliadnem za oknami. Situácia za betónovou škrupinou mi ostáva nateraz neznáma a dozvedám sa o nej až v autobuse pri dodatočnom surfovaní. Nachádza sa za ňou obrovská športová hala s tromi ihriskami, zaberá viac ako polovicu podlažnej plochy, a dlhá sála bojových umení so zázemím. Budova ma opäť prekvapila.

(text: Martin Poliak)

The school for future top Belgian athletes has found its place in one of the modern fortresses of the Antwerp defence ring. Not knowing about the actual size of this object I was not very excited when I walked towards it from behind. The terrain in this place covers half of the fortress's height with just barely visible wall slopes pointing out of it covered in moss. So the only thing I can see is the low cap with a light facade with openings of different shade ground-ceiling and single-arm staircase crawling on a slope. I walk next to the building to the slightly gnawed corner. There is an entrance to the luxurious-looking gym a little bit deeper recessed behind the concrete envelope. Cloudy sky throws light in an ideal angle and facade starts to play some tricks: its apparent colours from distance is caused by the alternating mounting of facade modules with matt, reflexive and almost transparent glass. The terrain here starts to decline and the building is reaching a surprising height. Suddenly I am standing on the long square in front of this building and my jaw is dropping. Massive concrete bent base, mysterious and impregnable with a light transparent crown on its top. Weight contrast and the opposite of the philosophy of its origin is evident. However, both phases of development are camouflaged differently. Covered in a moss carpet which caused me a disappointment at first, merges with the numerous surrounding greenery. There are classrooms on the top floor, confirmed by the rows of tables I can see through the windows. The situation behind the concrete shell remains unknown for now, but later on, on the bus, I was able to learn more. There is a giant sports hall with three playgrounds taking more than half of the floor area, and long martial art hall with a background. This building surprised me one more time.

GHENT

14_PC CARITAS 15_DE KROOK LIBRARY 16_LES BALLETS C DE LA B AND LOD 17_MARKET HALL

14_PC CARITAS

Architecten De Vylder Vinck Taillieu_2016

Nie je to architektúra, lebo tá má svoje hranice. Tento objekt ich, zdá sa, nemá – z väčšiny plochy strešného plášťa ostala len nosná konštrukcia, okenným otvorom bežne chýbajú výplne. Existenciu pôvodných vstupov potvrdzuje len akcent v osiach bočných rizalitov, teraz je vstupom takmer každé okno na prvom podlaží. Chýbajú celé sekcie stropov a strom, ktorý tu je posadený v strede dispozície, prerastá cez dve podlažia a cez strechu naň dopadá denné svetlo. Nie je to pozostatok architektúry, ruina, lebo tá nemá živú funkciu a jej estetika je produktom prírodných, neľudských činiteľov. Tento objekt funkciu má, slúži naďalej pacientom psychiatrickej liečebne Caritas v Melle. Jeho surový pôvab nahých konštrukcií je výsledkom kumštu autorov jeho najnovšej alternácie. Nie je to ani verejný priestor, lebo ten je zásadne vymedzený lícom obálok stavieb, teda presne opačnou stranou fasády, na ktorej sa nachádzame my. Je to experiment, rámec pre alternatívnu starostlivosť a najdiskutovanejšia návšteva tohtoročného Archtripu. Povrch pridaných pergol pred a za objektom je jasne biely. Parapety okien prvého podlažia sú najprv vyspravené betónom, až potom zrezané. Nedostatky pôvodného muriva – chýbajúci stĺpik medzi otvormi, stopa po priečnej stene, ryha, či diera po inštaláciách – sú doplnené betónovými tvarovkami. Nové preklady v interiéri (i keď interiér je prisilné slovo), nosníky miestami prelínajúce celú šírku objektu, sú ocelové so zeleným náterom. Architekti si stoja za každou interakciou s pôvodnou štruktúrou. Skleníky bielej farby rôznej veľkosti a výšky sa trúšia priestorom na troch podlažiach. Sú v nich stolíky so stoličkami a v niektorých kvetináčce, tvoria ochranu návštevníkov inštitútu počas ich rozhovorov s terapeutmi. Sedenie sa ale po objekte trúsi aj pomimo týchto ostrovčekov, kde-tu pre dvoch či troch ľudí. Z našej skupiny sa zdvíhajú neistoty nad terapiou v takomto rozložení. Priestor však mĺkvo svedčí o tom, že aj napriek dieram, aj napriek chybám a odchýlkam, sa žiť a slúžiť dá aj naďalej, dá sa aj rásť, aj meniť. A nie je toto upokojujúce poznanie?

(text: Martin Poliak)

This object is not an architecture because architecture has its limits. It seems like this object has none – only a skeleton remained from most of the roof area, the window openings usually lacks fillings. The existence of the original entrances is proven only by the accent in the lateral projections axes, now almost every window on the first floor is the entrance. There are missing the whole sections of ceilings and tree planted in the middle of disposition overgrows two floors and daylight shines on it through the roof. This is not a remnant of architecture, a ruin, because that doesn't have any living function and its aesthetic is a product of natural inhuman factors. In fact, this object does have a function, it still serves the patient of psychiatric hospital Caritas in Melle. Its raw cham of naked constructions is a result of the art of the authors' latest alternation. It is not even a public space, because that is strictly defined by the face of building envelopes which is exactly the opposite side of the building we are at now. It is an experiment, frame for alternative care and the most discussing visit of this year's Archtrip. The surface of added pergolas in front of and behind the object is bright white. The first floor's window sills are firstly repaired with concrete and then cut. Shortcomings of the original masonry – the missing column between holes, a mark of a transverse wall, crease and hole after installation – are replaced by concrete fittings. New renderings in the interior (although the interior is a strong word), the beams sometimes intersecting the entire width of the building are steel with green paint. Architects stand behind every interaction with the original structure. White greenhouses of various sizes and heights are scattered over three floors. There are tables with chairs and in flower pots, forming a protection for the visitors of the institution during their conversations with therapists. However, sitting around the building is also scattered outside these islands, for two or three people. Uncertainties about therapy in such a distribution are rising from our group. However, space is a silent indication that despite the holes, despite the mistakes and deviations, it is still possible to live and serve, it is possible to grow and change. And isn't this knowledge reassuring?

15_DE KROOK LIBRARY

RCR Arquitectes_2017

Keď mesto Ghent v roku 2010 zorganizovalo architektonickú súťaž na návrh novej mestskej knižnice, zadanie prinieslo rozsiahly zoznam požiadaviek. Okrem hlavnej funkcie knižnice bolo treba naplniť budovu viacúčelovými sálami, zasadacími miestnosťami, pobytovou kaviarňou ako aj prevádzkovými priestormi či laboratóriami miestnej univerzity, zahŕňajúc multimedialne priestory. Samozrejmosťou bola potreba navrhnuť príťažlivý reprezentatívny objekt ako dôstojného partnera v prostredí kvalitných okolitých architektur. Budova ležiaca pri miestnej riečke dominuje svojou robustnou priznanou oceľovou konštrukciou, ktorej hmota sa láme v intenciaciach zmeny smeru toku rieky, vytvárajúc tak množstvo zaujímavých verejných priestorov kaskádovito segregovaných, čím ponúka útočisko pre veľké kapacity návštevníkov ako aj miestnych. Vytvorenie "mesta v meste" a súčasne otvorenie objektu do bezprostredného okolia sa architektom podarilo viac ako bravúrne. Napojenie budovy na okolitú mestskú štruktúru je umocnené zvýšeným nástupným plató, ktoré plynulo prechádza do živej spleti vnútorných priestorov, evokujúc tým hustú mestskú sieť koridorov a oddychových miest. Vizualne prepojenie interiérov s exteriérom zabezpečuje množstvo presklených plôch fasád, kedy sa návštevníkom poskytuje možnosť pozorovania rušného života mesta z tichých miest knižnice. Budova je preto mimoriadne priehľadná a otvorená, čím umožňuje miestnym obyvateľom nazrieť do organizmu revitalizovanej zóny "mesta v meste". Polotmavé interiéry premysleným spôsobom narábajú s akustikou a svetlom, kde o zážitky nie je nikdy núdza aj vďaka solídnejmu materiálovému preriešeniu jednotlivých povrchov, dokazujúc strohosť, ale zároveň aj útlanosť či intimitu. Knižnica v Ghente je vzorovým príkladom toho, ako vzájomne pomôcť prostrediu, do ktorého vstupuje nový život a zároveň z neho vyťažiť maximum.

(text: Lukáš Vargic)

In 2010, the city Ghent organised an architectural competition for a new city library and creating an extensive list of requirements. Besides the main function of the library, it was needed to fill the building with the multi-purpose halls, meeting rooms, cafeteria, operating premises, multimedia rooms or local university laboratories. It was necessary to design an attractive representative object as a dignified partner in the environment of quality surrounding architectures. Building located near the city river dominates with its visible steel construction whose matter breaks in the intensions of the changing river stream, creating thus a lot of interesting public spaces segregated cascadingly, offering a refuge for large capacities as well as for locals. Creating „a city in a city“ and at the same time opening the object into surroundings was done excellently. Linking the building to surrounding city structure is intensified by the increased boarding plateau which continuously flows into the living tangle of inner space evoking a dense city network of corridors and resting places. Visual link of interiors with the exterior is achieved by the number of glass parts of facades letting visitors observe the busy life of the city from the quiet place in the library. This building is therefore extraordinarily transparent and open letting locals see the organism of revitalised „a city in a city“ zone. Semi-dark interiors work with acoustic and light in a very sophisticated way and with a solid material solution of individual surfaces, it is always an experience, proving strictness, but also cosiness and intimacy. The library in Ghent is a prime example of how to help the environment into which new life enters and at the same time get the most out of it.

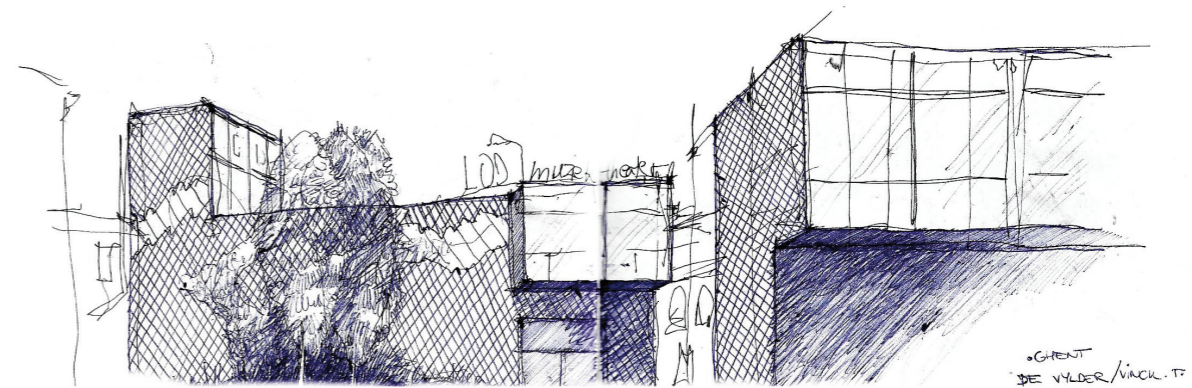
16 LES BALLETS C DE LA BAND LOD

De Vylder Vinck Taillieu_2008

Na veľkej parcele približne 15 minút od centra Gentu sa nachádza súbor budov, ktoré si od belgickej trojice architektov objednali produkčné štúdiá pre tanec a divadlo. V tejto časti mesta sa niekoľko stoviek rokov nachádzala budova nemocnice, ktorá sa však pred dvadsiatimi rokmi presunula na iné miesto. Mesto Gent sa koncepčne rozhodlo premeniť miesto na areál umenia a kultúry. Na komplikovanej parcele sa očakávala jedna budova, ktorá by spájala obidve inštitúcie pod jednu strechu. Architektonická kancelária však prišla s riešením, ktoré si dovtedy nevedeli v náročných podmienkach zástavby v prieluke predstaviť. Namiesto jedného objektu navrhli dve, vo svojej forme totožné hmoty, ktoré sú otočené zrkadlovo okolo spoločného exteriérového priestoru. Celý súbor je orientovaný smerom k rieke Leie a tvorí hodnotný verejný priestor v strede mesta. Samotné budovy sú vo svojej typologickej podstate vlastne jedinečné. V očakávaní uzavretého obalu, v ktorom vzniká svet divadla, budova skôr pôsobí exponovane a otvorene. O to viac udivuje otvorenosť fasády, ktorá má v prieluke väčšinou úplne inú úlohu bez akéhokolvek otvoru. Nehovoriac o funkčnej náplni tohto spektakulárneho pohľadu priamo do budovy, ktorá patrí sekundárnemu programu – komunikačnému jadrú a zázemiu. Dizajnérsky prístup, ktorý je súčasťou rukopisu týchto známych architektov pochádza z krásy, ktorá vyplýva z konštrukčnej podstaty jednotlivých stavebných prvkov. Priznaná materialita v tehle, betónových a drevených povrchoch s ocelovými prvkami natretými zelenou farbou podčiarkujú nefalšovanú stavebnú eleganciu a princípy udržateľného navrhovania. Cez takéto jedinečné vrstvenie s nami obidve budovy komunikujú úprimne, bez pózy. Zo štúdiá cez hromadu priestorov a zase naopak.

xxxv

17 MARKET HALL

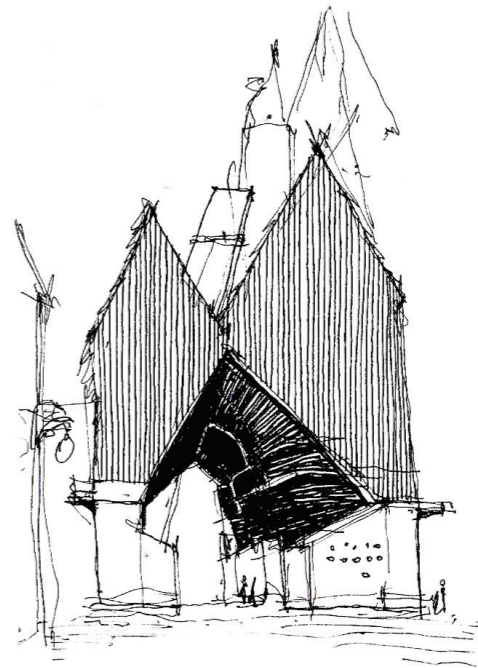
Robbrecht en Daem and Marie-José Van Hee_2012

Jeden z najkrajších zážitkov nás čakal v historicky dôležitom flámskom meste Gent. Jeho dopredu tušenú atmosféru vyplývajúcu z pôvodných sakrálnych stredovekých štruktúr transformovala do 21. storočia realizácia tržnice v samom jadre mesta. Dlhoročný verejný priestor medzi katedrálou, kostolom, radnicou a deväťdesiat metrovou neskoro stredovekou zvonnicou, slúžil dlhé roky prevažne pre potreby statickej dopravy. V roku 2012 však na toto miesto prichádza nesentimentálne citlivý, sebavedome súčasný novotvar, ktorý je oslavou občianskej interakcie a verejného priestoru v heterogénnej historickej štruktúre. Novotvar celý priestor nepriamo rozdeľuje na jasne definované časti so svojimi koridorami. Zapustená časť gentskej tržnice slúži ako parkovisko pre bicykle, kaviareň, technické zázemie a je otvorená do verejného priestranstva južnou terasou. Najvýraznejšou časťou tohoto spektakulárneho mestského zásahu je bezpochyby exteriérová otvorená štruktúra, ktorá je so sakrálmi pamiatkami v priamom dialógu. Má obdĺžnikový pôdorys, ktorý je istou parafrázou bazilikálnych priestorov s rozdielom jeho otvorenosti do prostredia. Slúži na viacúčelové verejné akcie, bližšie jeho funkciu nie je možné špecifikovať. Tektonicky prítlačivá hmotnosť je vytvorená za pomoci štyroch mohutných betónových stĺpov tvoriacich podnož, na ktorej prisláva atypicky tvarovaná členitá strecha, ktorá je akousi analógiou k dvom spojeným strechám sedlového typu. Na jej povrchu sa nachádza transparentná šindľová krytina s množstvom menších svetlovodov, prinášajúcich jedinečný zážitok v každej fáze dňa. V noci sú tieto prvky nasvietené umelo a žiaria množstvom farebných tónov. Je to výborná kombinácia prísne radenej repetície a atypickej objemovej štruktúry. Homogenitu do prostredia prináša voľba tmavej čadičovej dlažby. Táto nová definícia historického centra je ukázkovým príkladom kontextuálnych stavieb, za ktorými sa oplatí vycestovať a zažiť ich nech ste odkiaľkoľvek.

(text: Filip Bránický)

One of the most beautiful experience was waiting for us in a historically important Flemish city Gent. Its forward-sensed atmosphere resulting from the original sacral medieval structures was transformed into the 21st century by revitalisation in the hearth of the city. The long unresolved public space among the cathedral, church, town hall and 90m tall late medieval bell tower was used mostly for static transport needs. However, in 2012, unsentimentally sensitive and confidently contemporary neoplasm came to this place. It is a celebration of civil interaction and public space in the heterogeneous historical structure. Neoplasm indirectly separates the whole area into clearly defined parts with their corridors. The embedded part of the library in Gent serves as a parking lot for bicycles, café and technological facility and it is open to the public area by its south terrace. The most significant part of this spectacular city interference is without any doubts the exterior open structure which is directly connected with its sacral monuments. It has a longeron floor-plan which is a certain paraphrase to the basilic spaces in contrast with its openness to the surrounding. It serves for multiple public events hardly to describe its further functions. Tectonically attractive mass, created by four massive concrete columns forming a base with atypically shaped rugged roof, is some sort of an analogy to two connected saddle-type roofs. On its surface, there is a transparent shingle roof with numerous smaller light creating a unique experience in every phase of a day. At night, those features are artificially lit and shine with many colourful tones. It is a great combination of a strictly arranged repetition and atypical mass structure. The choice of dark basalt paving brings the homogeneity into the environment. This new definition of a historical centre is an example of contextual buildings that are worth to visit wherever you are.

BRUSEL

20.SAN CATALDO CEMETERY_21.ENZO FERRARI MUSEUM

18_STOCLET PALACE

Josef Hoffmann_1911

Pozerajte sa všetci napravo, o pár sekúnd budeme obchádzať náš cieľ, ktorý patrí do svetového kultúrneho dedičstva Unesco, zaznelo spredu autobusu. Pohľad z okna nám ponúka zástavbu vysokých domov rezidenčného charakteru, nachádzame sa niekde na hranici periférií Bruselskej metropoly. Náhle sa v husto zastavanej ulici zjaví pauza, okná a múry nahrádzajú slnečné lúče spolu a vysoké listnaté stromy cez ktoré vidíme časť stavby, ktorého vysoký vek prezrádza zelenkavá patina jeho mramorovej fasády. Dom pôsobí dôležite, seabedome a zároveň pokojne. Dozvedáme sa, že toto luxusné súkromné sídlo si nechal postaviť v roku 1905 bankár a milovník umenia Adolphe Stoclet. Je to zároveň vrcholné dielo architekta Jozefa Hoffmana, ktorý ho prepracoval do najmenšieho detailu a je výborným príkladom myšlienky Gesamtkunstwerk, teda integrácie architektov, umelcov a remeselníkov v jednom spoločnom diele. Na vzhľade interiérov spolupracoval Gustav Klimt a exteriér spoludefinujú aj medené figúry od sochára Franza Metznera. Vonkajší i vnútorný dizajn je založený na abstrahujúcich až geometricky logických princípoch. Dom je remeselne spracovaný s výnimočnou starostlivosťou, a je zjavné, že na jeho realizáciu boli použité najmä opulentné materiály. Geometrické princípy nájdeme v parketách z tvrdého dreva Južnej Ameriky, v Nórskech mramorových obkladoch, ktoré na fasáde reagujú na daždivé počasie a v ónyxových platniach. Dom má dva silné osi, na ktoré reagujú jednotlivé miestnosti, radené za sebou, čo vieme čítať z vonkajšieho rovnomerného usporiadania okien. Táto repetícia jednoznačne sleduje vnútornú štruktúru fungovania domu. Ktovie, aká atmosféra musí panovať za týmto prísny poriadkom a luxusnou obálkou. Vyšli sme von z autobusu, nadýchli sa a zažili vynikajúci dom, ktorý nepochybne patrí do dejín architektúry dvadsiateho storočia. Doteraz je tento počín vnímaný ako stelesnenie celkového umeleckého diela. Vnútrajšok však ostal neprebádaný, verejnosti je neprístupný, dodnes tam bývajú potomkovia pôvodného majiteľa. Ostáva nám len pátrať v knižnici.

XXXX

FRANKFURT

22.BIENALE 2018_free space

19 THE DOM ROMER QUARTER

2012–2018

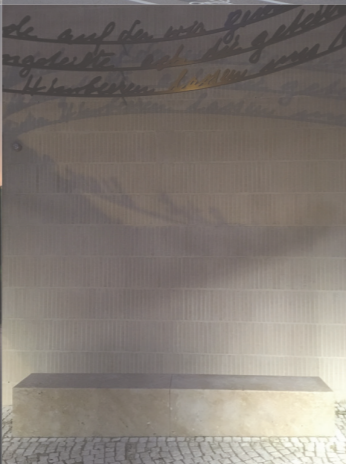
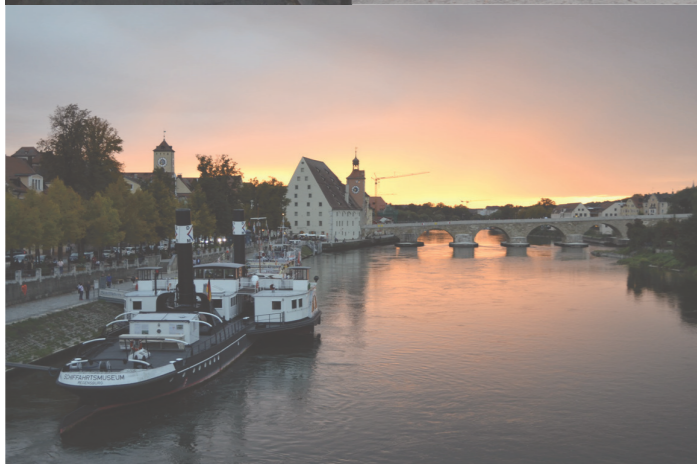
Nový AltStadť Frankfurtu nad Mohanom je rekonštrukciou kedysi jedného z najrozsiahlejších mestských jadier. To utrpelo najväčšie poškodenie počas bombardovania v marci 1943, kedy počas jednej noci padlo viac ako tisíc obyvateľov a tisíc stavieb. Obnova jadra začala už v päťdesiatych rokoch, kedy bola obnovená budova katedrály a postavených niekoľko budov podľa moderného mobilitejšieho urbanistického plánu mesta. Z nich najvýraznejšia bola budova Technickej radnice, postavená v roku 1974, ktorej brutálnemu objemu ustúpilo päť domov starého mesta. V roku 2004 vznikli neistoty nad budúcnosťou tejto budovy, keď developeri predstavili dva plány, jeden budovu renovoval, druhý rozdelil na dva menšie objekty. Zároveň sa ozvali prvé hlasy túžby po návrate malebnej mierky. Rozstrel medzi konceptami mala spraviť urbanistická súťaž v januári roku 2005, odložitá sa však z dôvodu nejasných požiadaviek. Tie boli upresnené a jasne stanovené v máji toho istého roku – okrem iných mala byť budova technickej radnice asanovaná a nové budovy mali mať drobnú mierku a fasády mali harmonicky ladiť s historickým jadrom. Obnovených malo byť 7 000 m² plochy s vytvorením 20 000 m² novej hrubej podlažnej plochy a reštaurovaná pôvodná Korunná cesta medzi katedrálou a námestím Römerberg. Súťaže sa zúčastnilo 20 kancelárií, avšak ani víťazný návrh ateliéru KSP Engel und Zimmermann požiadavky nespĺnil a pracoval s masívnymi budovami s plochými strechami. Neskôr vznikali ďalšie požiadavky na presnú rekonštrukciu historicky významných budov, medzi nimi i Dom zlatých váh či Nový červený dom. Avšak ich poloha v novom urbanizme v dotyku s novou architektúrou ostala nejasná. Finálna podoba urbanistického plánu nového AltStadtu je výsledkom participácie 60 ľudí nominovaných mestským zastupiteľstvom na workshope konanom na jeseň 2006. Tí rozhodli o extenzívnej reštaurácii historickej stopy mesta spred roku 1904, kedy ním neprechádzala ani trať električky. Rozhodli o úzkych a vysokých figúrach domov so strmými strechami a vytvorili tak podmienky pre organizáciu ďalších architektonických súťaží. Dokopy bolo zrekonštruovaných 8 a novo-postavených 35 budov determinovaných viacerými súťažami, ktorých sa zúčastnilo vyše 170 účastníkov. Základový kameň developmentu bol položený v januári 2012.

The new Altstadt of Frankfurt am Main is a reconstruction of once the most extensive city cores which was destructed during the bombing on March 1943 when more than a thousand citizens and thousand buildings fell. The reconstruction of this core started in 1950's when the cathedral was renovated and some new objects were built according to the modern, more mobility and urban city plan. The most prominent one was the building of Technical town hall built in 1974, however, due to its brutal volume, five old city houses had to be demolished. In 2004 some doubts over the future of this building arised, when developers had presented two plans – one was about the renovation of the building and the second divided the building into two smaller objects. At the same time, the first voices desiring the return of the picturesque scale were heard. The urban competition was supposed to do the shootout between the two concepts in January 2005, however, it was postponed for unclear reasons which were later explained and given in May the same year. Besides other things, the building of town hall was supposed to be sanitized, new buildings should have had small scale and facades harmonize with historical cord. 7000 m2 of the area were supposed to be renovated, 20000m2 of new rough floor area created and the original Crown road between the cathedral and Römerberg square restored. Although 20 offices attended the competition, not even the winning design of KSP Engel and Zimmermann atelier did not meet the requirements, they worked with massive buildings and flat roofs. Later on, other requirements were given for the exact reconstruction of historically significant buildings, among which belonged House of the Golden Scales or New Red House. Their location in new urbanism with the touch of the new architecture remained unclear. The final form of the new Altstadt urban plan is a result of the participation of 60 people nominated by the City Council on a workshop held in Fall 2006. They decided the extensive restoration of the historical mark of the city before 1904 when there was no tram yet crossing the city. They decided of narrow and tall house figures with steep roofs and created thus conditions for organising other architectural competitions. Altogether eight objects were reconstructed and 35 buildings were built determined by several competitions having more than 170 participants. The foundation stone of this development was laid in January 2012.

29. 9. 2019. FRANKFURT.

REGENSBURG

20.SAN CATALDO CEMETERY_21.ENZO FERRARI MUSEUM

20_ MUSEUM OF BAVARIAN HISTORY

Wörner Traxler Richter_2019

Cestu na Slovensko nám podvečer spríjemnila návšteva bavorského mesta Regensburg, ktorého centrum patrí do zoznamu svetového dedičstva Unesco. Toto mimoriadne bohaté mesto nás privítalo romantickým spojením západu slnka a historickou časťou položenou na rieke Dunaj. V idilickej situácii sme však zaostriili na najčerstvejšiu realizáciu na nábřeží. Nová budova Múzea bavorských dejín vyšla z architektonickej súťaže, uskutočnenej v roku 2013, do ktorej sa prihlásilo viac ako 250 ateliérov. Víťazný návrh od frankfurtských architektov si uvedomoval svoju pozíciu v zástavbe, ktorá obsahuje viac ako 1000 pamiatkovo chránených objektov. Aj preto charakter novotvaru nijakým spôsobom nezasahuje do jestvujúcej siluety mesta na štyroch riekach. Svoje strešné línie umne prispôbili existujúcemu kontextu stavebnej substancie, ktorá je výsledkom nedostavaného projektu z 50. rokov. Funkčne budova v sebe prepája staré a nové ulicou a nádvorím, ktorá prechádza priamo cez ňu. Budova je komplexným dielom, avšak navonok pôsobí aj napriek svojim geometrickým hrám na fasádach kompaktne, až sošne, a bez zbytočného pátosu. Najvýraznejším výtvarným a architektonickým prvkom je celkom iste veľkoformátový priehľad na poschodí, ktorý zároveň spĺňa funkciu informačného panelu. Aj bez toho, aby sme vošli dnu vieme s istotou povedať, že tento počín rámuje jednu s najdôležitejších gotických pamiatok a výrazný orientačný bod - Katedrálu Svätého Petra. Fasáda múzea pôsobí vďaka prísny nym keramickým vertikálnym prvkom elegantne a živo. Sebavedome a zároveň citlivo. Táto lamelová repetícia tvorí vynikajúceho partnera hmotovému konceptu budovy, v ktorom žiadne dve hrany nie sú rovnobežné.

xxx

xxx

Doc. Ing. arch. Jarmila Húsenicová, PhD.

xxx

Doc. Ing. arch. Jarmila Húsenicová, PhD.

xxx

Ing. Mgr. art. Pavol Pilař, ArtD.

xxx

Ing. Mgr. art. Pavol Pilař, ArtD.

Každoročná študijná cesta – Archtrip – nám dovolila nahliadnuť na množstvo kvalitnej architektúry z rôznych kútov Európy. Tie, ktoré sú v tejto monografii, predstavujú naše najsilnejšie spomienky, a to nie len pre svoju vizuálnu, ale tiež odbornú kvalitu. Sú to stavby diktujúce najnovšie trendy, ale aj také, ktorých nadčasovosť a dizajn sú majstrovstvom už roky. Cesty za architektúrou, ktorá sa nachádza mimo hraníc našej krajiny, nám dokážu priniesť nielen prekrásne pohľady a silné až emocionálne zážitky, ale najmä zaujímavé poznatky a detaily. Sme vďaka tomu, že môžeme byť súčasťou poznania a umožniť i Tebe, nášmu čitateľovi, zažiť ho prostredníctvom tejto publikácie spolu s nami.

XXX

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISL
STAVEBNÁ FAKULTA
KATEDRA ARCHITEKTÚRY

Vydavateľstvo_Published by_Pre-um, o.z.
Rok vydania_Year of publish_2020
S finančnou pomocou Programu na podporu mladých výskumníkov, STU v Bratislave